

“ Publicatiebord - 't Schrijfhoutje ” combinatie

Redactie:

A.C. Krijgsman
Vijverlaan 101
3319 SN Dordrecht

Telefoon 10.00 / 1600 uur
078-7507545
b.g.g.
06-25160899

e-mail:
arcon46@kpnmail.nl

NL98 INGB 0002 4713 68

Redactie 't Schrijfhoutje
06-11177011

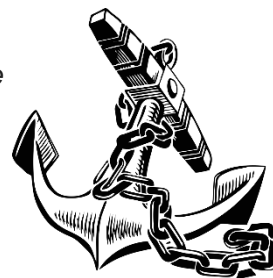
e-mail:
pamsecretariaat@postactieve-marinevereniging.nl

Deze extra toevoeging van het web-magazine ten Anker fungeert als verlengstuk en is onafscheidelijk verbonden aan de website:

<https://www.tenanker.com>

en conformeert zich aan de regelgeving zoals daar is vermeld.

Verzendfrequentie iedere maandag of dinsdag

Het Publicatiebord is een samenraapsel van binnen gekomen berichten zoals lezerspost, uitgave nieuwe boeken, zoekers naar uit het oog verloren mannen/vrouwen, kennisgevingen voor een reünie, berichtgevingen uit dagbladen, ingezonden stukjes en nog meer....

Ook biedt het publicatiebord gratis ruimte om te adverteren, mits deze past in onze doelgroep. (info bij de redactie)

Privacy

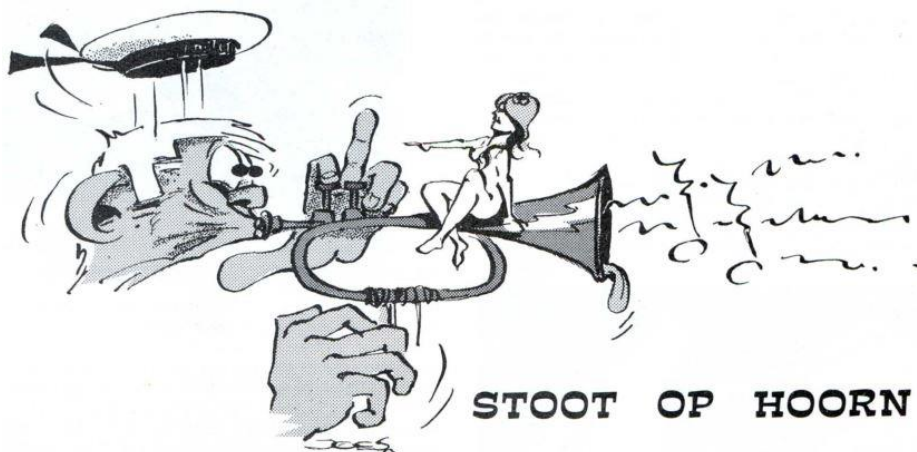
Indien u een verzoek indient voor publicatie in de ruimste zin of een reactie wilt plaatsen waar u behalve uw naam als afzender ook uw e-mail adres vermeld, geeft u daarmee de redactie specifiek toestemming deze mee te publiceren !

Jaargang 7

nummer 7

12 februari 2024

DE VROUW EN HAAR IDEALEN.

Een vrouw is altijd haar carrière misgelopen.

"Als ik jou niet had leren kennen..." zegt zij en je krijgt een gevoel alsof je een paradijsvogel in een kippenhok hebt opgesloten.

Als zij getrouwd is en haar dagen vult met kinderkleertjes en weckflessen en gestampte muisjes zal zij zich herinneren, dat zij een 7 voor tekenen had. Als zij goed was in scheikunde, zal zij naar het boek van Madame Curie wijzen met een

En ze zal zeggen: "Ik heb geen tijd om mijn geest te

Vrouwen met een huishouding, kinderen en een tuin willen altijd hun geest verfrissen, in plaats van hun bedden.

Zij kijkt met afgunst naar een andere vrouw, die een P o s i t i e heeft. Tegelijkertijd schudt zij meewarig haar hoofd en zegt: "Was zij maar getrouwd" en: " Toch eigenlijk maar surrogaat."

Zij spant haar matrone-boezem, zwaait haar trouwring en is vijf volle seconden tevreden met haar lot. Daarna moet zij "er uit".

Een vrouw met een gezin wil er altijd "eens uit". Zij krijgt dan de blik van een trekvogel, die naar het zuiden moet. Er is geen houden meer aan. Een vrouw verwijt de man altijd, dat hij neerkijkt op haar huishoudelijk werk.

Maar niemand doet dat meer dan zichzelf. Een man kan in extase raken over een goed georganiseerd dinertje, of een perfecte omelet. Een vrouw zucht: "Vooruit, ik zal maar weer gaan afwassen."

Een werkende vrouw wil dolgraag afwassen.

Zij doet het met animo en efficiency. En er is niemand die knusser kookt dan een werkende vrouw na zessen. Op slofjes. Ook zij vindt, dat zij haar carrière is misgelopen

Een vrouw heeft altijd heimwee naar iets.

Als haar man leraar is, wil zij, dat hij professor wordt. Als hij boekhouder is, zegt zij: "Ik was geknipt geweest voor doktersvrouw." Is zij de echtgenote van een dokter, dan steunt zij:

"Wat moet het heerlijk zijn een man te hebben, die prompt om half zeven aan tafel zit."

En zit hij elke avond klokslag half zeven aan tafel, dan droomt zij van een carrière als vrouw van een diplomaat.

In plaats dat "Er der herrlichtste von Allen" is, is "Alles herrlicher als er."

Woont een vrouw in de stad, dan droomt zij van een buitenhuisje, een theewagen op wieltjes en sandalen. Zit zij buiten, dan snakt zij naar een cocktail in een mondaine bar, naar hoge hakjes en bont.

Als zij ongetrouwd is, wil zij een man.

Heeft zij er een, dan denkt zij, dat zij met een andere gelukkiger geweest zou zijn.

Of dat het heerlijk moet zijn, een eigen flatje te hebben en een ongebonden bestaan.

Als zij een kasteel heeft met livreien, droomt zij van een hutje en een juten zak.

Zo heeft elke vrouw haar ideaal. Dat zij gelukkig nooit verwezenlijkt ziet.

Want wat moest zij dan ???

Het praathuis.19

Hoe hebben jullie de feestdagen doorgebracht?

“Nou” antwoordde ‘drankorgel Benny’. ”Ik zelfs een nachtje in een politiecel geslapen! Dat kwam zo. Tijdens mijn rondje om het huis, loop ik altijd langs een slijterij. Dan kijk ik door het venster naar de heerlijke drankjes die ik van de dokter niet meer mag drinken. Toen ik op kerstavond de slijterij voorbij wilde lopen, zag ik dat de toegangsdeur half open stond. Ik zag niemand in de zaak, dus besloot binnen polshoogte te nemen.

Verheerlijkt keek ik om mij heen en besloot een flesje jonge jenever te openen om te proeven of de inhoud niet bedorven was en pas dáárna de politie te bellen. Voor ik het besepte wat ik deed, had ik óók een fles Whisky geopend ,waarna een lekker wijntje. Op zoek naar een ‘borrelhapje’ opende ik de koelkast en zag daar een schaal met vleesachtig voedsel staan. Ik weet nu dat het kattenvoer was. Na e.e.a. genuttigd te hebben kwam de politie. die op mijn luid gezang in de slijterij, door de burens waren gewaarschuwd. De agenten vroegen mij iets, maar ik kon nog nét “Joeghee!” roepen! Die nacht heb ik in een politiecel geslapen en daar mijn broek vol gepoept met het kattenvoer. Toen mijn vrouw mij ophalen, trok zij mij woedend mee aan mijn oorlel en werd door haar thuis onder de douche gezet. Erg he?” Na te zijn uitgelachen, nam Joris het woord. “ Mijn vrouw en ik hebben in een typisch Zweeds restaurant gegeten. Ons werd het beroemde “Lättlagat” geserveerd, groenteballen met rijst en kipballetjes, samen met het Zweedse “Knäckebröd “ en een soort rode “glühwein”. We kregen er nog wat appelstroop bij. Dat “Knäckebröd” was zo hard als een straattegel waardoor beide hoektanden van mijn bovengebitt zijn afgebroken. Het heeft slechts één voordeel; nu kan ik “stereo-fluiten”. We hebben ons nog bij de Zweedse kok beklagd, maar die antwoordde (als in de Muppets) “Yuppie doe da Dee!”

“Ik heb Vietnamees gegeten” zei Sander. “Goh, een héle Vietnamees?” zeiden wij. “Dat grenst aan Kannibalisme!” “Nee, ik heb een soort paling gegeten, maar wel 1 meter lang. Het had wél een rare smaak, niet zoals ik hier bij de visboer krijg.” “Dan heb je een Boa Constrictor gegeten een Aziatische slang, die is niet giftig” zei Hans “Maar was dat reptiel een beetje groenig?” Sander werd wat bleek om de neus en schuifde op z’n stoel wat heen en weer. “Het kan zijn; ik weet het niet meer.” “Dat is een Groene Mamba en zéér giftig!” constateerde Hans. “Mag ik je erfenis?”

Nadat wij Sander gerust hadden gesteld dat het in ieder geval géén Groene Mamba was geweest, werd mij de vraag gesteld.

“Ik? Wij hebben met de kerst een kleine herdenking gevierd, loog ik. Mijn vrouw en ik waren 25 jaar lang de gelukkigste mensen op aarde.” “Wat is er toen gebeurd” vroegen de ouwe knarren nieuwsgierig. “Toen hebben wij elkaar ontmoet! Grapje!!!”

Wim Degen

Knipsels.....

DE OCEAANPOST

No 60.

uitgave Radio-Holland N.V. Amsterdam

M/s C E R A M..... d.d. Donderdag, 5 Maart 1953

OPVOLGER VAN STALIN NOG NIET BEKEND.

Het centrale comité van de Communistische Partij in Rusland heeft naar aanleiding van de ziekte van Stalin een communiqué uitgegeven, waarin de ziekte van de Maarschalk bekend wordt gemaakt en tevens gezegd wordt, dat door de ziekte van Stalin een langdurige afwezigheid van hem uit de regering en de leiding van de partij verwacht wordt. De partij doet een beroep op de bevolking in deze moeilijke dagen de grootst mogelijke eenheid en waakzaamheid te betonen en de energie te richten op de verwerkelijking van het communisme in de Sowjet Unie en zich nog krachtiger te verenigen rondom het centrale comité van de Communistische Partij en de regering. In het communiqué wordt niet gezegd, wie Stalin zal vervangen.

Een vooraanstaande medische geleerde in Amerika verklaarde, dat, afgaande op het medische bulletin van Radio Moskou, Stalin ieder ogenblik kan overlijden en dat de uiteindelijke prognose afhangt van de vraag of en in hoeverre de patiënt de eerstkomende dagen of week vooruitgaat. De Russische Minister van Buitenlandse Zaken, Vyshinsky, die de zitting van de Verenigde Naties in New York bijwoont, weigerde zich uit te laten over het bericht van Stalins ziekte. Volgens het persbureau Reuter werden de laatste vijf jaar steeds als mogelijke opvolgers van Stalin genoemd Georgi Malenkof, de 51 jarige assistent van Stalin als secretaris van de Communistische Partij en Yacheslaf Molotov, plaatsvervangend Minister President, die de volgende maand 63 jaar wordt.

70 MILLIOEN VOOR RAMPENFONDS.

Dinsdagavond bedroeg de stand van het Nationaal Rampenfonds ruim 70 miljoen gulden.

RAMPENFONDS REIKT EERSTE CHEQUE UIT.

Gisterenmorgen is door de Directeur van het Rampenfonds de eerste cheque, groot 500 gulden, van het Fonds aan een getroffen gezin in Ridderkerk uitgereikt.

AANVARING OP NIEUWE WATERWEG.

Dinsdagavond had de sleep van de sleepboot Witte Zee een aanvaring op de Nieuwe Waterweg met een onbekendschip. Een der beide landingsvaartuigen uit de sleep liep een groot gat op, doch kon drijvende gehouden worden. De aanvaring werd veroorzaakt door de dikke mist.

MIST LEGT VERKEER STIL.

Het luchtvaartverkeer op Schiphol ligt tengevolge van de mist nagenoeg stil. Toestellen van de lijndiensten vertrekken regelmatig, doch landen is niet mogelijk. Ook in IJmuiden was de mist dik en er was weinig scheepvaart. Het zicht bedraagt ongeveer 200 meter. Het scheepvaartverkeer op de Nieuwe Waterweg ligt ook stil.

NEDERLAND DENEMARKEN.

De opstelling van het Nederlandse elftal voor de wedstrijd van Zaterdag aanstaande tegen Denemarken is als volgt:

Doel: Landman (Sparta), achter Tebak (Eindhoven) en Boskamp (Ajax), midden Klaassens (VVV), Terlouw (Sparta) en Biesbrouck (RCH), voor van der Kuil, van der Bogert(DOS), Clavan (ADO), Lenstra (Heerenveen) en Luyten (DOS). Lenstra is aanvoerder.

Zendt een RADIOSURPRISE Inlichtingen verstrekt het radiostation

RH 54-341-500.00

Knipsels.....

Het vrije volk van 8-6-1966

De NAVO oefent.

Voor dominee MacLean géén balken (Van onze verslaggever Rudy Heins) A.b. Escortejager Restigouche (Skagerak)

Dominee Bob MacLean van de koninklijke Canadese marine steekt in officiersuniform, maar draagt geen rangonderscheidingstekens. Hij heeft formeel geen officiersrang. Feitelijk staat hij op elk schip rechtstreeks onder de commandant. Zijn uitmonstering blijft beperkt tot twee in goud uitgevoerde kruizen op de revers van zijn uniformjas, met bovenaan de mouwen: Canada. Dominee MacLean vindt het ideaal dat de geestelijke verzorgers in de Canadese marine, ook de katholieke, geen rang hebben en geen rangonderscheidingstekens behoeven te dragen. Hij is tegen het dragen van rangonderscheidingstekens. Vlootpredikant MacLean stelt het zo: Ik sta. in de eerste plaats in dienst van mijn kerk.

Daaraan ben ik, natuurlijk via de hoofdvlootpredikant, uiteindelijk verantwoording verschuldigd. Officieren, onderofficieren en manschappen beschouwen mij door mijn uniform als één van hen.

Maar zonder rangonderscheidingstekens kan ik met iedereen praten, als man tegen man, vrij uit. Tijdens de NAVO-oefening Matchmaker II, tussen Kopenhagen en Zeëbrugge, vertelt Dominee MacLean aan boord van de Canadese escorte jager Restigouche, dat de geestelijke verzorgers van de Canadese marine traditioneel geen rang hebben. Zij zijn administratief ingedeeld in een derde, tweede en eerste klasse, al naar gelang hun diensttijd en capaciteit. De geestelijke verzorgers worden daarnaar betaald. Zij hebben aan boord dezelfde faciliteiten als de officieren. De vraag of de geestelijke verzorgers van zee-, land- en luchtmacht wel of geen rangonderscheidingstekens moeten dragen is op het ogenblik overigens in Canada een ernstig punt van discussie. Het ministerie van Defensie streeft naar een zo sterk mogelijke organisatorische integratie van de drie strijdmachtdelen.

En de geestelijke verzorgers van land en luchtmacht hebben wel officiersrangen en dragen dan ook de daaraan verbonden onderscheidingstekens op hun uniformjas. De Canadese raad van kerken en de geestelijkheid bestuderen nu, of de geestelijke verzorgers van de marine rangen moeten krijgen of dat de rangen van de geestelijke verzorgers bij land- en luchtmacht moeten worden afgeschaft. De protestantse en katholieke geestelijken van de marine zijn unaniem tegen het invoeren van rangen en onderscheidingstekens. Om de redenen die dominee MacLean aangaf. De minister voor de nationale defensie steunt hen daarin. Een aantal vooraanstaande katholieke geestelijken in land- en luchtmacht staat echter het rangenstelsel voor. Deze collega's denken aan, hun rangen meer gezag te ontlenen en er een hoger salaris door te kunnen verdienen, zegt Bob MacLean mild glimlachend.

Wat de gevolgen van de organisatorische integratie van zee-, land- en luchtmacht voor de Canadese geestelijke verzorgers zullen zijn? Dominee MacLean haalt een flinke trek uit zijn sigaret. De rook klimt omhoog en schijnt de rijen boeken die langs de wanden van zijn hut staan opgetast, te willen omvangen. Ik vrees, antwoordt Bob MacLean dan bedachtzaam, dat wij van de marine bakzeil zullen moeten halen. Bij de marine zit een vijfde deel van het totaal aantal geestelijke verzorgers. Viervijfde zit, gelijk verdeeld, bij land- en luchtmacht. Ik ben bang, dat de marine bij ons in de toekomst rangen zal moeten invoeren. Ik vind dat we daarmee dan een stap terugzetten.

WAT IS DE OVEREENKOMST TUSSEN EEN VROUW EN EEN SUB ?

(foto is van een onbekende fotograaf)

ZE ZIJN BEIDEN MOOI GESTROOMLIJND....

Waar gebeurd

Twee seiners uit de opleiding (TOKM) gingen stappen en werden aangehouden op de snelweg van Nederland naar België.

Chauffeur en passagier worden aangehouden op grond van artikel 140 van het Wetboek van Strafrecht. De chauffeur is een knul van 18 jaar. De hulpofficier van justitie vertelt hem dan ook dat hij verdacht wordt van overtreding van artikel 140!

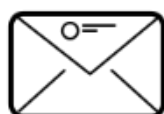
Hij mompelt verschrikt: '140?' 'Ja, 140 !' 'Echt waar; ik reed niet harder dan 120, hooguit 125!!!'

Redactie: of deze seiner ooit zijn opleiding heeft afgerond is twijfelachtig....

Tip voor wellicht een liefhebber: via Marineshirts.nl een drinkmok met het wapen van MOKH; in zoekvenster vermelden MOKH. Ik heb er 1 en 't is zeer goede kwaliteit. Mooie herinnering.

Martin Haan.

Arie en L.s,

In de rubriek 'Een dag niet gelachen...' las ik over een matroos in de bus. Dat deed mij denken aan een waargebeurd verhaal uit de jaren 60.

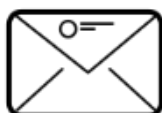
Bij ons in het dorp was een gezin met maar liefst 17 kinderen. De vader had daarom de bijnaam 'Jaap met de gouden gulp'. Een aantal van zijn kinderen zaten op de middelbare school in een naburig stadje en gingen in de winter met het openbaar vervoer naar school, met de bus. Een bejaarde man had op een dag een afspraak in het ziekenhuis in dit stadje en ging 's morgens ook met de bus. Hij was niet meer zo goed ter been en maakte gebruik van een wandelstok.

De bus bleek vol met scholieren te zitten en niemand stond voor hem op. Daarom ging hij op een richeltje zitten en zette zich in iedere bocht schrap met zijn stok op de vloer. De rubberen dop onder zijn wandelstok was hij echter kwijtgeraakt en iedere keer gleed zijn stok weg. Een bijdehanter knaap die vlakbij zat merkte tegen de oude baas op: "Je moet een rubbertje onder je stok doen, dan glijdt hij niet weg."

De oude baas herkende de jongen als een lid van het grote gezin en antwoordde: "Als jouw vader er een rubbertje omheen had gedaan, had ik nu een plekkie gehad."

Met vriendelijke groet,
Lub van den Berg

Naar aanleiding van het verhaal van Dirk de Roode heb ik een stukje geschreven over mij zelf, kijk maar.

Bevestiging van mijn verhaal gegeven door "Dirk de Roode"

Tijdens mijn langdurige revalidatie (3 jaar) ben ik ook ongeveer 9 maanden behandeld in een revalidatie centrum van de Landmacht gelegen te Doorn.

Nu had ik wegens mijn leeftijd bij ons (de Marine) nacht passagieren. Bij de Landmacht is dit toch iets anders geregeld als bij ons. Wat gebeurde er:

Op een woensdagmiddag wordt ik door een paar van die mannen daar of ik mee wilde stappen, waar ik natuurlijk wel oor naar had. Nu was het ook zo dat bij de Landmacht tijdens de lunchtijd geen bier geschonken werd, dus ging ik een kratje bier halen met mijn bakhandfiets en kwam door een groot gat in het hek weer terug.

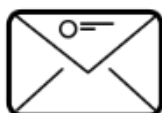
Wij kwamen terug van het avondje stappen het zal een uur of half 3 zijn geweest. Een van die mannen vroeg of ik auto kon rijden waarop ik zei dat zal wel lukken. Vlak voor de instelling moest ik achter het stuur kruipen en de auto naar binnen rijden en toen gebeurde het.

De slagboom die openstond werd plotseling gesloten, die mannen brulde achteruit terug naar het gat in het hek en zo naar binnen.

Maar de volgende ochtend kwam er een korporaal de kamer op met de mededeling dat ik mij om zeg 11 uur bij de commandant moest melden. Mij nog steeds van geen schuld bewust maar toen ik die andere jongens in de gang zag zitten kreeg ik argwaan. Een voor een naar binnen en als laatste moest ik gaan, daar kreeg ik te horen dat wij voor 12 uur binnen hadden moeten zijn, maar zei ik heb toch nacht passagieren dan mag je bij de Marine zo laat binnenkomen als je wil. Nou bij hun was de regel heb je nacht passagieren dan ga naar huis en 's morgens meld je je weer en daarachter zei hij nog en bij de Marine kruip je ook niet door een gat in het hek naar binnen.

Nee zei ik want die zijn er niet. Waarbij hij een aardig kleurtje kreeg maar ik kreeg geen straf opgelegd. De andere mannen konden het weekend op hun buik schrijven, zelf ben ik toen ook maar gebleven dat weekend.

Met vr.gr.
Paul Jacobs

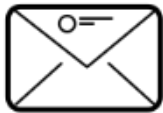
Hallo Arie,

Na aanleiding van het stukje van **Ab Woudstra** over de Surinaamse schipper. Ik ben ooit in een ver verleden zijn Schrijver geweest aan boord van de Brabant.

De opmerking die hij kon maken als je hem op de tenen trapte komt mij zeer bekend voor. Als je aan hem vroeg wanneer hij geboren was dan kwam stevast het antwoord: Me jonge de schipper is niet geboren maar door een ezelin in galop geworpen. Deze opmerkingen vergeet je nooit in je leven.

Met vriendelijke groet,

Cor Pieteron

Dirk de Roode reageerde op mijn ingezonden stukje en ik wilde hem mailen. Ik krijg de mails terug dus, Dirk geef ff een mailtje naar mij.

Nico Bant

nbant@quicknet.nl

EXTRA EDITIE

Met hulp van Joop Kooiman is het artikel van De Blauwe wimpel uit 2000 gevonden, waarin meer informatie te vinden was over het ontstaan en einde van het Comité Onze Marine.

Enige naspeuringen van onze redactie gaven ook inzicht over de huidige situatie m.b.t. het contactvaartuig VanderSteng, welks ontstaan te danken was aan de inspanningen van de oprichter van het comité.

Het artikel is als extra editie te vinden op onze website....
Klik hiervoor op het handje hieronder.

Uw redacteur

Knipsels.....

De haven staking van 1922

Voor en tijdens de eerste wereldoorlog was de haven van Curacao een belangrijke arbeidsplaats. Echter de kort

hierna intredende recessie had natuurlijk ook gevolgen voor het havenbedrijf en de scheepvaartmaatschappijen.

Begin 1922 besloten de agentschappen van scheepvaartlijnen m.i.v. 1 April de lonen voor laden en lossen in de haven van 50 naar 40 cent p.u. te brengen. De maatregel werd bekend gemaakt in het Nederlands en Papiamento.

Zonder voorafgaande waarschuwing werd daarop op de werf van de Kon. W.I. Mail-dienst gestaakt.

De firma S.E.L. Maduro, kolenleverancier, reageerde hierop met handhaving van het oude tarief. Twee schepen vertrokken zonder gelost te zijn en twee anderen weken uit naar Bonaire om daar elkaars vracht over te nemen.

Pater P.I. Verriet en John H. Sprockel van de kort tevoren opgerichte RK Volksbond bemiddelden om te trachten een schikking te treffen. Evenals in 1913 (de eerste havenstaking) had men door tussenkomst van de firma Maduro al 300 vreemdelingen ingezet, die een hoger loon kregen dan de Curacaose havenarbeiders.

Op 1 Juli 1922 werd van katholieke zijde een voorlopige Bond van Bootwerkers opgericht. Nadat partijen m.u.v. de Red D Line (Later Grace Line) tot een schikking waren gekomen, dook op 14 Juli onverwachts een opruiend pamflet op.

Stakers verzamelden zich bij het raadhuis om de Procureur Generaal, mr. John B. Gorsira, te spreken. Gorsira bleek besprekingen te voeren in de scheepskantoren aan het De Ruyterplein (thans Plaza Jojo Correa), waar de stakers schreeuwend naartoe trokken.

Toen bleek dat de PG ook hier reeds was vertrokken, drongen de stakers vechtend het gebouw binnen, vernielden alles en verwondden de directeur, Willem R. Menkman.

Gevolgd door de stakers, begaf Menkman zich naar het raadhuis, waar de zaak uit de hand liep. De commissaris van politie, Jan Appel, die te hulp schoot, werd met een stalen pijp buiten gevecht gesteld en een brigadier kreeg een houw in de hals.

Inspecteur K.W. Elhorst, pas uit Nederland aangekomen, mobiliseerde de beschikbare manschappen; de wapenkast moest geforceerd worden, toen bleek dat de sleutel zoek was, maar de patronen pasten niet bij de pistolen.

Toen men uiteindelijk kon optreden, werd Elhorst gegrepen. Hij loste een paar schoten waarbij een vrouw in haar huis, dodelijk werd getroffen, terwijl ze eten aan het opscheppen was.

Een man, die door een tweede kogel in de buikstreek werd geraakt, overleed de volgende dag.

Het grootste deel van het garnizoen, net terug van velddienst, was juist bezig zich te wassen en te verkleden. Op verzoek van de PG aan de gouverneur rukten zij toch vrij snel uit, maar onderweg naar het De Ruyterplein kwam het detachement tot de ontdekking geen munitie bij zich te hebben.

Om de stakers uiteen te jagen werd toen een bajonetcharge uitgevoerd, terwijl enige manschappen teruggingen om munitie te halen.

Een sectie soldaten ging naar de werf ter bescherming van de Venezolaanse havenarbeiders, die zich -terecht of niet- bedreigd voelden. Een derde sectie trok naar het raadhuis.

Het oorlogsschip Zeeland stoomde op naar de Handelskade met het doel de gemoederen tot bedaren te brengen, nadat van overheidswege het aanbod van de commandant om hulp te bieden was afgewezen. In totaal vielen er bij deze staking 4 doden en 19 zwaargewonden.

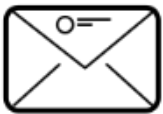
De volgende dag konden besprekingen gevoerd worden, die leidden tot de hervatting van het werk tegen een vergoeding van 40 cent per uur; daarbij kregen de arbeiders de toezegging, dat er per 1 Augustus het uurloon 45 cent zou bedragen voor werkdagen van 7 tot 12 en van 13 tot 18 uur en 80 cent per uur overwerk, zoals door de bootwerkers bedongen.

Uit de voorlopige Bond van Bootwerkers vloeide op 9 oktober 1922 de "Liga San Telmo" voort, de oudste vakbond van Curacao.

Het kantongerecht deed in November nog uitspraak met straffen van 3 1/2 tot 9 jaar gevangenis tegen de hoofdschuldigen. Het zwaarst werd Felix Chacuto gestraft, die als leider en aanstichter van de ongeregelheden werd beschouwd.

In Januari 1923 werden de opgelegde straffen door het Hof van Justitie enigszins verlaagd; dit werd later bevestigd door de Hoge Raad. Ter gelegenheid van de verjaardag van de koningin, kregen enkele veroordeelden in 1925 een half jaar gratie.

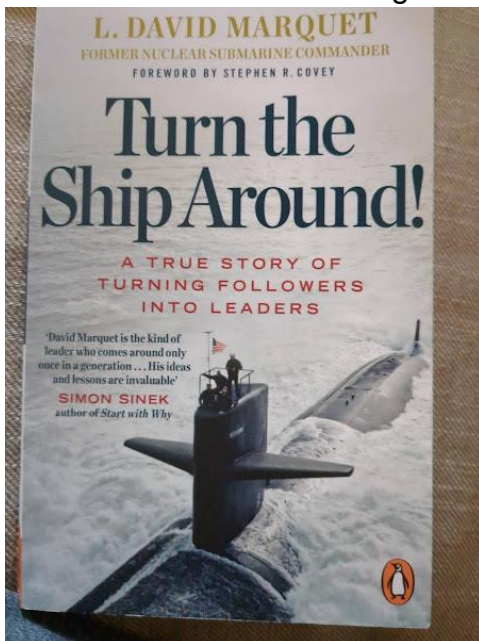
Bron is onbekend....

Beste Arie,

Allereerst wens ik jou en je vrouw sterkte bij je komende behandeling. Misschien is het maken en verzenden van je wekelijkse nieuwsbrief daarna een welkome afleiding maar waarschijnlijk zul je de tijd voor herstel hard nodig hebben. Succes en hoop dat het goed gaat met je.

Eventueel wil ik nog iets aanbevelen voor je vele lezers: een boek geschreven door een Amerikaanse commandant van de onderzeedienst en beschrijft het proces hoe hij van een slechts scorende bemanning de beste weet te maken.

Zijn methodes worden nog steeds in de Amerikaanse marine toegepast en ook in het bedrijfsleven zijn op deze manier organisaties succesvol veranderd. Het is een leuk boek om te lezen (in het Engels) en beschrijft goed hoe belangrijk een goed functionerende bemanning is met name op een onderzeeër.

Groet
Cor van Dongen
Frankrijk...

Update...redacteur

Deze mail van Cor was de laatste in een hele grote reeks mails die ik mocht ontvangen inzake mijn aneurysma operatie.

Allemaal heel hartelijk dank voor jullie goede wensen, ook namens mijn echtgenote die hier ook steun uit put, het zijn er teveel om allemaal persoonlijk te bedanken, het doet me goed en ik heb er dan ook vertrouwen in.

Inmiddels zijn er gesprekken geweest over de mogelijkheden en stond ik voor een moeilijke keus n.l. opereren via de buik waar ze de buikholte open leggen, of binnenwaarts opereren via de lies.

In beide opties zitten voor en nadelen en gaan gepaard met de nodige risico's.
Gezien mijn leeftijd en mijn medische verleden en conditie heb ik in overleg met de arts te gaan voor de operatie via de lies.

Morgen krijg ik de préoperatieve screening dus komt het eraan,
Ik word nu ingepland tussen vandaag en c.a. 6 weken voor de ingreep.

Wordt vervolgd.

Arie

DE RECHTER

Jesse van Muylwijk@jessecartoons

Materiaal:

Automotive vinylfolie beschermend en UV-werend laminaat, dus uitermate geschikt voor boot, caravan, auto en andere zaken....

Aanbieding t/m week 8 !

**Dit setje van drie stickers zijn te leveren voor € 7,50,
uw redactie betaald de verzendkosten.**

Hoe te bestellen ...

Maak het verschuldigde bedrag over op rekening van uw redacteur en stuur een mail met uw adres gegevens...

Let op : levertijd c.a. 2 weken

Oude tijden herleven

Deze week meegemaakt !

Als je tegenwoordig als buitenstaander bij de marine op bezoek gaat, word je verzocht je eigen mok van thuis mee te nemen.

KLIMAATVERANDERING

WAT HEEFT DEFENSIE NOU MET KLIMAAT-VERANDERING VAN DOEN?!

WE ZITTEN ANDERS MIDDEN IN DE KLIMAAT-VERANDERING VAN KOUDE NAAR WARME OORLOG!

ALSOF EEN EIGEN KOFFIEMOK HET KLIMAAT GAAT REDDEN

WAKE UP AND SMELL THE COFFEE

© Henk Boomstra

Marinevereniging sinds 1989

Vrouwen bij de OZD

Vijf jaar geleden startte de Onderzeedienst als pilot met de eerste drie vrouwen.

Deze pilot bleek succesvol en al snel kwamen meer vrouwen bij onze eenheid.

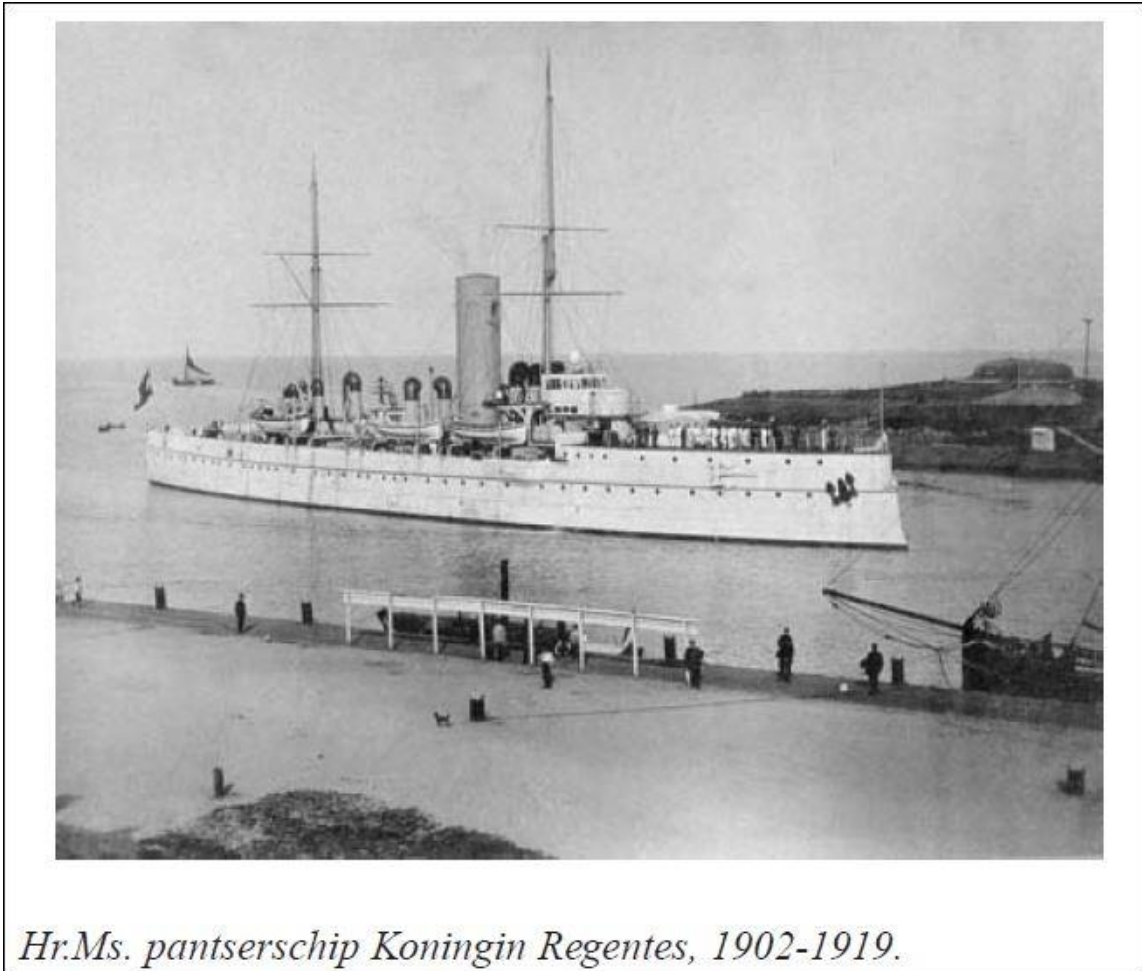
Ondertussen tellen wij 14

operationeel inzetbare vrouwen, waarvan 5 af-geoefende flipper dragers.

Nieuws van Hr.Ms. Augurk...

Onze hofmeester o.off. werd, bij het stappen ernstig gewond een ziekenhuis ingedragen. "Bent U getrouwd", vroeg de zuster "Nee, ik heb onder een vrachtwagen gezeten", zei hij.

.....

Knipsels.....

Animeermeisjes...

Ik vervulde in 1965 mijn militaire dienstplicht. Elke zondagavond moest je met een speciale trein vanaf CS naar de kazerne op de Veluwe. Wat deed je eerst, als nog half puberale jongeman? Kroegen af in het centrum van Rotterdam, het liefst naar de bodega's waar nog écht Rotterdamse dames met décolletés bedienden. Volgens een bouwvakkende vaste klant 'kon je de spleet van de directiekeet' zien.

Als militair met een inkomen van 1,25 gulden per dag had je niet veel te makken. Nood breekt wetten. Regelmatig lagen er Amerikaanse marineschepen in de haven waarvan de bemanning mocht gaan flierefluiten. Zo ook die zondag in Bar Barita aan de Claes de Vrieslaan in Rotterdam. De passagierende 'rijke' Amerikaanse Jantjes lieten de ene na de andere 'bottie champagne' ontkurken; 40 gulden per stuk voor goedkope namaak. Op een gegeven moment stonden wel twintig flessen, vol of halfvol, op de bar voor misschien wel twintig bemanningsleden van het vliegdekschip.

De enig aanwezige Nederlandse dienstplichtig militair mocht dus gratis meedrinken. Met een vette knipoog naar hem opende een van de animeerdames al weer een fles door hem eenvoudig van de bar te halen, even op te schudden en tegen de inmiddels aangeschoten Amerikaan te roepen bij het inschenken in zijn glas: 'Sir, a new one!'. Wederom tien gulden provisie voor de dames, die op die namiddag meer verdienden dan een havenarbeider met een maand hard werken. De dienstplichtig militair kon nog maar net de trein naar het station Ede-Wageningen halen! Hij werd echter pas in Deventer wakker en bereikte diep in de nacht pas zijn kazerne.

Straf: één dag licht!

De Oud-Rotterdammer

Extra editie....

Flottieljeleiders

Recentelijk kwam ik in mijn archief een stuk tegen van Chris Mark †, welke een goede bekende van mij was, maar helaas overleden.

Op de van hem bekende nauwkeurige wijze beschreef hij de belevenissen van de flottieljeleiders Hr.Ms. Tromp en Hr.Ms. Jacob van Heemskerck (de "luchtveger") in voornamelijk de WO II.

Hr.Ms. Tromp in 1939 met het drijvervliegtuig aan boord.
Foto IMH.

De bewapening aan bakboord in de midscheeps van Hr.Ms. Jacob van Heemskerck. Foto IMH.

Het stuk van zo'n 65 pagina's is te vinden op de website onder de link:
<https://www.tenanker.com/uploads/1/4/1/3/14135904/flottieljeleiders.pdf>

Ik wil het U van harte aanbevelen!

Uw redacteur
Arie Krijgsman

EEN KLEIN SCHIP MET EEN GROOTS VERHAAL

In 2024 is het 70 jaar geleden dat museumschip *Mercur* als Hr.Ms. *Onverschrokken* in dienst kwam bij de Koninklijke Marine. Naar aanleiding hiervan verschijnt eind maart 2024 in een eenmalige jubileumoplage het boek **Onverschrokken overleefster. Van oceaanmijnenveger Hr.Ms. Onverschrokken tot museumschip *Mercur***, geschreven door Paul Goossen.

De *Onverschrokken* werd als een van de 6 oceaanmijnenvegers van de Onversaagd-klasse in de VS gebouwd en in bruikleen aan de Koninklijke Marine overgedragen. Na lange tijd in Den Helder in conservatie te hebben gelegen werd het in 1971-1972 omgebouwd tot torpedowerkschip en kwam als Hr.Ms. *Mercur* (A856) in dienst bij de onderzeedienst. Na 14 jaren en 50 buitenlandse reizen werd het in 1987 afgelost door de huidige Zr.Ms. *Mercur* (A900).

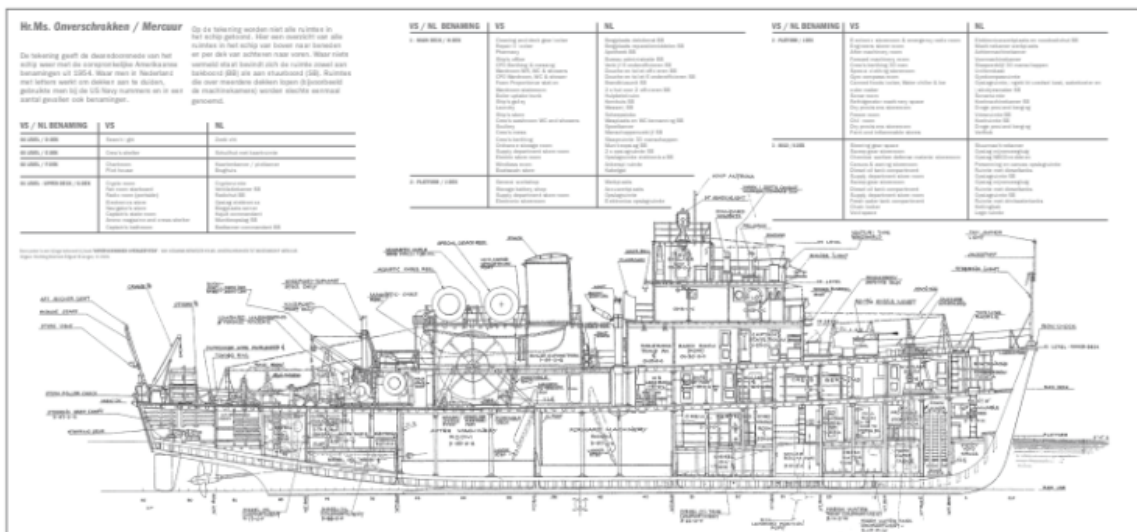
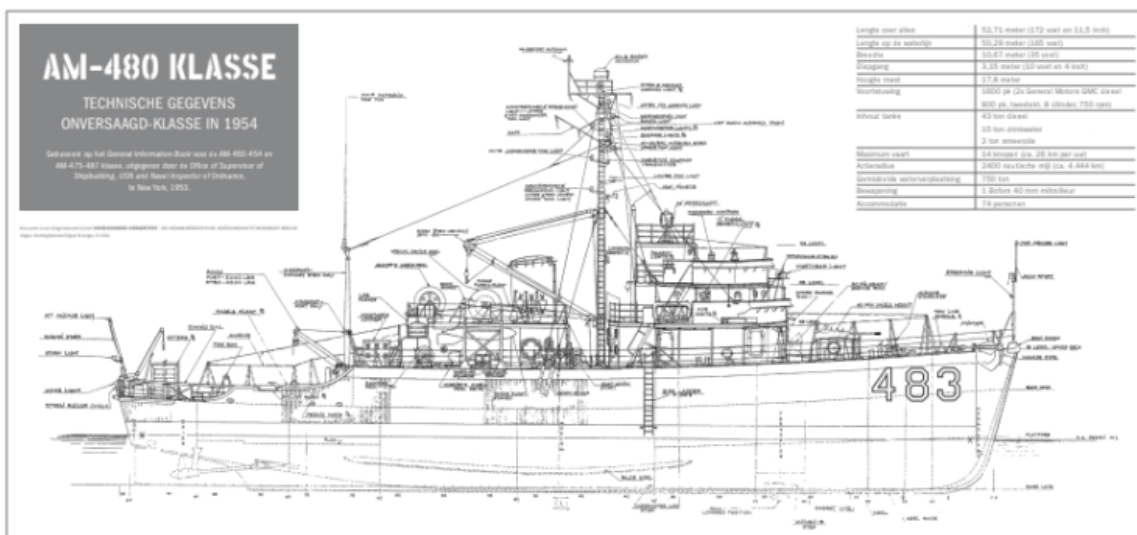
Tot driemaal toe overleefde het schip de dreigende slopershamer en belandde in 2017 in Vlissingen. Daar ligt het nu als museumschip *Mercur* in het oudste dok van Nederland, het Dok van Perry uit 1705.

Niet eerder verscheen er een boek over de geschiedenis van dit “kleine schip met een groots verhaal.”

HIGHLIGHTS

- De schrijver deed niet alleen archiefonderzoek in Nederland en de VS maar spoorde ook de **persoonlijke verhalen op van oud-opvarenden en betrokkenen.**
- **De lezer maakt daarmee een tijdreis** van het ontwerp tot de bouw, van de ombouw tot torpedowerkschip en de vele reizen naar Noorwegen en Schotland tot en met de drievoudige redding en restauratie als museumschip.
- **Meer dan 270 foto's** waaronder **vele unieke foto's** uit de persoonlijke collecties van oud-opvarenden brengen het verhaal tot leven.
- Het boek is voorzien van een **gezamenlijk voorwoord door de commandant van de huidige Zr.Ms. Mercuur en de groepcommandant Onderzeedienst.**
- Daarnaast schreef ook **Frans Boetes, de "founding father" van de Mercuur als museumschip** in Scheveningen een voorwoord.
- Het boek komt met een **losse, dubbelzijdige uitklapposter** met een dwarsdoorsnede van het schip.
- In de **bijlagen** vindt de liefhebber de complete levensloop van het schip en een overzicht van de zusterschepen.

GEGEVENS

- **Titel:** Onverschrokken overleefster. Van oceaanschipverveger Hr.Ms. Onverschrokken tot museumschip Mercurus.”
- **Auteur:** Paul Goossen
- ISBN: 9789083292564
- 272 blz. fullcolor, hardcover met leeslint
- Uitgever: Den Boer De Ruiter, Vlissingen, 2024
- Prijs: € 34,95 (opbrengst komt geheel ten goede aan Museumschip Mercurus!)
- Nu te bestellen [bij elke boekhandel.](#)
- Geplande verschijningsdatum 29 maart 2024

MEER INFO, FOTO'S, INHOUDSOPGAVE

Kijk op www.museumschip-mercurus.nl/boek

Verscholen achter de hoge hekken ligt op het Maritiem Vliegveld de Kooy bij Den Helder de Traditiekamer Marineluchtvaartdienst. Iedere woensdag komen hier zo'n 25 vrijwilligers bijeen van de Stichting Vrienden van de Traditiekamer Marineluchtvaartdienst.

Bijna allemaal waren ze vroeger in dienst of hebben een andere speciale relatie met de Marineluchtvaartdienst (MLD). Hoewel de gemiddelde leeftijd ruim 70 jaar is, bestaan de woensdagen niet alleen uit koffie drinken en oude herinneringen ophalen. Zo houdt een deel van de vrijwilligers zich bezig met het onderhoud van de Traditiekamer, die onder meer een in onbruik geraakte heli-copter en straaljager bevat.

„Samen proberen we de tradities van defensie zichtbaar te houden voor het nageslacht, en nieuwe militairen kennis te laten maken met de rijke geschiedenis van de MLD”, zegt Hans Peters, secretaris van de stichting. Er is ook een groep vrijwilligers die tracht zoveel mogelijk informatie over gesneuvelde MLD’ers boven water te krijgen, vaak op verzoek van nabestaanden.

En er worden rondleidingen gegeven. De Traditiekamer ligt per slot van rekening op een militair terrein, en daar loop je niet zomaar even naar binnen. Aanmelden kan via info@traditiekamermld.nl

KAREL DOORMAN

Marine-officier Rogier Bruin geeft vervolg aan plechtigheid twee jaar geleden

Herdenking Slag in de Javazee groter van opzet

In 2022 pakte Rogier Bruin, Nieuwedieper en marine-officier, de handschoen al eens voorzichtig op. Nu wordt de Helderse herdenking van de Slag in de Javazee echt nieuw leven ingeblazen.

Casper Duin

c-duin@mediahuis.nl

Den Helder ■ Op woensdag **28 februari om 10.30 uur** wordt bij het borstbeeld van Karel

Doorman op het Koninklijk Instituut voor de Marine (KIM) stilgestaan bij de 915 Nederlandse marinemannen die op 27 februari 1942 om het leven kwamen in de Javazee. Onder hen eskadercommandant schout-bij-nacht Karel Doorman.

In 2017,75 jaar na de zeeslag, vond de laatste grote herdenking plaats in Den Helder.

Twee jaar geleden was er op initiatief van Bruin een bescheiden samenkomst bij het borstbeeld van Doorman, dat in 1954 is geschonken door de burgers van Den Helder aan de adelborsten. „Vorig jaar ontbrak het me aan tijd. Nu heb ik die wel. Waarom de marine dit niet als organisatie opakt? Geen idee. Iemand bij de marine moet het doen. Dat ben ik.

In eerste instantie als betrokken inwoner en marine-officier met gezonde belangstelling voor onze historie en het herdenken daarvan. Daar komt bij dat het belang van herdenken, gezien de huidige situatie in de wereld, alleen nog maar is toegenomen.”

De Slag in de Javazee wordt jaarlijks herdacht in Den Haag en in Indonesië.

„Den Helder is de marine- stad. Het borstbeeld staat hier. Het is mooi en goed dat het ook in Den Helder is, zonder dat we de herdenking in de Kloosterkerk in Den Haag in de wielen willen rijden.”

Ditmaal wordt de Helderse herdenking groter van opzet. „Er komt een afvaardiging van de gemeente,

van de marine. Een vertegenwoordiger van de Koninklijke Vereniging van Marineofficieren (KVMO) legt een krans. En ik vind het heel leuk dat er een schoolklas van 3VW0 van Scholen aan Zee aanwezig is die precies in deze periode bezig is met de Tweede Wereldoorlog en het belang van herdenken.”

Omdat het op Defensierrein is, dienen belangstellenden, die de herdenking willen bijwonen, zich vooraf aan te melden (via e-mail: RN.Bruin@mindef.nl).

Zeg het voort, zeg het voort....

De redactie !

